

World Summit on Media for Children and Youth Karlstad 14-18 juni 2010

Invigning

Kulturministern, Lena Adelsohn Liljeroth, är genialt digital när hon öppnar konferensen genom att lägga in en uppdatering på sin facebook. På måndagseftermiddagen är det stor invigning av World Summit on Media for Children and Youth på Karlstad Universitets campus. Ett par olika och högt uppsatta inom EU och UNESCO hälsar välkomna.

Hans Rosling, Professor i Internationell Hälsa, Karolinska Institutet, Stockholm, inledningstalar. Som alltid underhållande och initierat med utgångspunkten att ska man tala om globalisering, om hur förhållandena ser ut på jorden och relationer mellan fattiga och rika länder så är det nödvändigt att vi reviderar vår bild av hur det ser ut. Fortfarande kommer studenter till hans undervisning på Karolinska som vill rädda världen och som har en bild av tredje världen som den såg ut på 50-talet. [Hans Rosling, föreläsning på TED](#)

Tisdagen

Jean Kilbourne, Wellesley Centers for Women, USA på temat den sexualiserade barndomen I föreläsningen So Sexy So Soon

Med exempel som poledancing-dockor, högklackat till bebisar och reklambudskap om att fysisk attraktion enbart handlar om att vara sexig menar Kilbourne att barn och kanske framför allt flickor formas till sexualiserade personer som i förlängningen tenderar

att sexualisera sig själva. De påtvingas en bild av sig själva som passiva föremål.

[Killing Us Softly](#), föreläsningsserie i fem delar med Jean Kilbourne finns på uTube.

Julie Gale från organisationen Kids Free 2B Kids, Australien

... kommer in på scenen iklädd bunny-kostym. Hon vill poängtera föräldrars betydelse för barnens medievänor och påverkan. Möjligen skulle man kunna jämföra [Kids Free 2B Kids](#)' verksamhet och inställning med ett tidigt Medieråd. Som ofta framstår den här typen av organisationer som absolut viktiga och kunniga men också lite naivt överbeskyddande. De når säkert fram till de föräldrar som redan är medvetna om hur de ska finnas för och stötta sina barn men alla de andra lyssnar kanske inte riktigt på förmaningar...

Lovvård är trots allt inställningen att barn har rätt att utvecklas i lugn och ro i sin egen takt utan påträngande mediebudskap med innehåll som de inte har beredskap att hantera.

“Hope and future with our own voices”

Britt-Marie Meyer och Lena Sundberg, Mora

... berättar om ett samarbete där unga i Sverige, Morkarlbyhöjdens skola i Mora och Sydafrika, Muizenberg High school i Kapstaden, bytt erfarenheter i form av reflektioner och egna filmproduktioner. Utgångspunkt i arbetet är filmen Goodbye Bafana.

Film I Skolan - Sverige/Vietnam

Bitte Eskilsson och Eva Westergren, Svenska Filminstitutet

... berättade om sitt arbete med film som pedagogiskt verktyg i grundskolan i Vietnam. Efter att ha visat ett par svenska barnfilmer med vietnamesisk berättarröst har filmpedagogen Eva Westergren arbetat med bild- och filmskapande utifrån barnens berättande. Metoden har introducerats bland vietnamesiska lärare och används som ett arbetssätt för skolan att närma sig värdegrundsfrågor, förhållningssätt och mer demokratiska arbetsformer där elevernas röster får utrymme. [Mer om projektet på SFI's hemsida.](#)

Onsdagen

Som en del av Summit har Anderkoncernen, en av mediasveriges tunga maktavare, bjudit in till en temadag om journalistik och barns och ungas roll i media.

Cecilia von Felitzen

...inleder med att redogöra för en studie i hur representationen av barn och unga ser ut i TV. Över tid och genom TV's utveckling i och med reklamens intåg.

- I barnprogram är 75% av huvudkaraktärerna pojkar.

- Barn finns med i nyhetsrapporteringen främst när det handlar om kriminalitet och olyckor.
- Barn tillfrågas som grupp och oftast inte som individer.
- Barn i det egna landet benämns med oss och i andra länder de.

Men det finns ett undantaget sammanhang och det är reklam och annonser. I dem är barn centrala, direkta mottagare och kan man anta, uppenbart viktiga som köpmålgrupp.

Barnen själva reflekterar kring undersökningens resultat och undrar varför de syns så lite och varför så övervägande ofta i negativa sammanhang, som offer alternativt stereotyper. De barn som deltagit i studien hittar inget exempel där de kan identifiera sig som person.

Det finns exempel där barn gör egna medieproduktioner där de ger sin egen bild av sina liv som till exempel arbetande barn i Indien som gör en väggtidning eller Al Jazeera som har en egen ungdomsreporter med filmare som rapporterar från World Summit.

Frågor som rapporten väcker:

Hur ska de traditionella medierna nå barn och unga när innehållet inte angår eller berör dem?

Hur ska de vuxna som finns runt barn och unga förhålla sig till/ skydda barns integritet i medier?

En ungdomspanel bestående av ungdomar från Europa, Australien och Mellanöstern diskuterar hur unga skildras och ges utrymme i media. De menar att det görs mycket bra av barn och unga som inte får ta plats i medier. Barn måste få en chans att representera sig själva. Det är ett glapp mellan vad barn och unga vill berätta och det som medieansvariga vill publicera. De menar att vuxna pratar om barns livsvillkor med

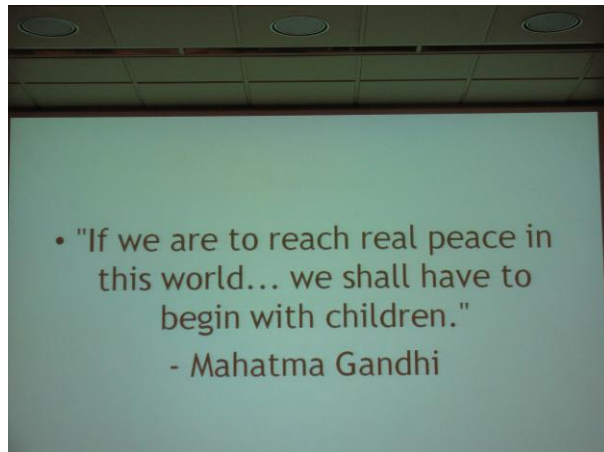
utgångspunkt från sin egen uppväxt. Bra svar måste få ta tid, man förväntar sig inte exakta snabba svar från vuxna. Media producerad av barn är inte bara media för barn utan för alla. De ser en ljuspunkt med de nya medierna som, hoppas de, ger bättre möjlighet för alla att yttra sig och då även barn och unga. De avslutar med att konstatera att de traditionella medierna kommer att dö om de inte tar på allvar och strävar efter att beröra ungas liv.

Ylva Mårtens, redaktör för programmet Barnen i P1,

...är inbjuden för att prata om hur man kan tänka om att intervjua barn. Hon uppmanar publiken att lyssna på barn, de har en massa kunskap som vi inte har. Två miljoner medborgare i Sverige är under 18 år. Hon har en del råd som är användbara även i andra sammanhang när man ska samarbeta med barn och unga: Hon uppmanar till att undvika vuxenperspektiv som till exempel att prata med en daltande ton eller att behandla barn som gruppvarer och inte de individer de är. Hon säger också att barn ofta inte blir tagna på allvar när de egentligen är kunniga och allvarliga om det de berättar. Det är viktigt att låta barn säga även de svåra och jobbiga sakerna. Vi måste visa dem att det är ok.

Med utgångspunkt från föreläsningens ämne kan man fråga sig vilket som är det svåra: Att intervjua barn eller att hantera deras historier på ett respekt- och ansvarsfullt sätt?

Om man vill läsa mer om barnperspektiv och barns perspektiv finns också utmärkta Barnperspektivet framtagen av BRIS.

Läs mer och lyssna på Barnen: <http://inasresa.blogspot.com/2010/06/i-skamvran.html>

Barbro Hardersen, Medietilsynet, Norge

Förskolebarn och digital kompetens i Norge

... berättar om och visar en rad väldigt charmiga och viktiga exempel på hur man kan arbeta med digitala medier i förskolan. Liksom i norska skolans läroplan finns i den norska förskolans styrdokument begreppet digital kompetens med som en grundkompetens av sju så kallade lärandemål.

Arbetet med skanner och digitalkamera i Osloförskolan har en, i mina ögon påträngande, vuxen ingång. Jag funderar över vem som valt inriktningarna, temana och om barn verkligen till exempel är intresserade av vårtecken på samma "lätt sentimentala" sätt som vuxna. Men mina farhågor om inriktningens ensidighet kommer på skam och i stället får vi en kunnig och insiktsfull inblick i vad som faktiskt händer i barnen när de lär och undersöker med kameran.

Absolut centralt är att för barnen handlar det om att socialisera, vara med kompisar, med kamera och skanner liksom annars. De får förtrogenhet med färger och olika begrepp som till exempel stor och liten, min och din. De skannar olika

delar av kroppen och bygger ihop sig själva i naturlig storlek. Hela tiden använder de sitt språk väldigt intensivt både för att beskriva och uttrycka sina idéer men också för att kommunicera det de upptäcker med varandra.

"Sweden: Heaven and hell"

Fredrik Holmberg, Filmpedagogerna, Göteborg, filmomediopedagogik.nu

...pratade om den mediepedagogiska utvecklingen i Sverige. En del säger att mediepedagogiken är ung, andra menar att den är lika gammal som samhället självt. Några säger att det är lyx medan andra tycker att det är den mest betydelsefulla kunskapen i ett demokratiskt samhälle. Den är en sak i ett rikt land och en helt annan i ett av utvecklingsländerna. Viktiga frågor är hur

skolans roll och ansvar ser ut och hur de som vuxit upp med digitala medier ska kunna lära sig något om detta av de som just ställts inför dem...

Torsdagen

Arci Movie, Neapel, Italien

Projektledaren Antonella di Nocera

... berättar om sitt arbete med barn och unga i väldigt svårt socialt utsatta och kriminellt belastade delar av Neapel där maffian är lagen och styr all verksamhet. Arci Movie håller olika slag av kulturella workshops efter skoltid och utan kostnad med målet att vara en motkraft mot de starka kriminella krafterna. Arci Movie's övergripande syfte är att barn och unga ska lära sig skillnaden mellan gott och ont. Efter att i snart 20 år ha verkat i ett samhälle med hög arbetslöshet och social misär får de fortfarande inte någon respons från myndigheter och beslutsfattare.

Förutom workshops bedriver de en väldigt populär skolbio. Filmerna väljs utifrån olika teman som jämställdhet, miljö och så vidare. Det är företrädesvis europeiska filmer som visas. Tanken bakom skolbion är att filmerna ska öppna för samtal. Barnen i de här områdena lever i en så torftig miljö att de har svårt att föreställa sig och fantisera om något annat. De har helt enkelt inte tillgång till egna inre bilder.

Fredagen

Genom hela programmet saknar jag de ungas närvaro och röster. De finns inte i föreläsningssalarna och än mindre på scen. Var har de gömt barn och ungdomar?

Det finns i och för sig en massa svenska ungdomar som har som sommarjobb att sköta värdskap och teknik i föreläsningssalarna och gör det mycket bra.

Men så hittar jag en programpunkt och kommer in mitt i ett skype-möte mellan ungdomar från världens alla avkrokar och en grupp som sitter uppkopplad i Nepal. Mötet fortsätter och även en grupp i Serbien bjuds in. Ämnet som diskuteras är underlaget för the Global Media Youth Councils statement, 6 punkter som handlar om ungas aktivitet, tillgänglighet, möjligheter och villkor i medier. Punkterna är nu rekommendationer som förhoppningsvis har fått en mer självklar status fram till nästa World Summit som äger rum i Kuala Lumpur 2013.

Global Media Youth Council delar med sig av sitt arbete under konferensen i sin [blogg](#).

Även hela Summit's slutseminarium sammanfattas i sex punkter som i stort sammanfaller med innehållet i Global Media Youth Councils':

http://www.wskarlstad2010.se/filer/final_session_summary.pdf

*Ina Alm
mediepedagog
Pedagogiska centralen
Malmö stad*